

[Evald Christensen.]

stilling dertil, og at han kunne tænke sig at gå bort fra tilmeldingspligten. Jeg for mit vedkommende vil sige, at når et medlem af folkekirken opfylder de borgerlige betingelser for at have valgret, så er det utidigt at ville gribe ind der og lave særbestemmelser med henblik på valg til menighedsråd. Denne mistanke, som man ved sådanne særbestemmelser ligesom kaster på nogle af folkekirkens medlemmer, tror jeg man ikke mindst fra menighedens side skal være varsom med. Vi mennesker har jo endnu ikke særlig indsigt i at granske hjerte og nyrer. Lad dog folkekirkens medlemmer, som alle er døbt ind i menigheden, selv tage ansvaret her, og lad os afholde os fra i mindste måde at være formyndere for andre menneskers trosforhold.

Jeg går af disse grunde gerne med til afskaffelse af tilmeldingspligten. Endelig er det jo da også således, at disse, af nogle uønskede vælgere jo alligevel kan, om de ønsker det i så stort tal, som de måtte være til stede, melde sig som vælgere ved afgørelsen af kirkens sager. Det er efter min tankegang kun en unødigt hindring, man ved tilmeldingspligten lægger dem i vejen.

En ændring mere ønsker jeg at nævne specielt, nemlig dagbøderne, som omtales i det nye stk. 4 i § 11. Disse dagbøder kan jeg ikke gå med til. Jeg har som skolekommissionsformand gennem mange år døjet så meget med skolemulker, at jeg ikke ønsker at komme ind under det samme i menighedsrådet. Menighedsrådsmedlemmerne handler jo under ansvar både for loven og deres samvittighed, og det synes jeg skulle kunne slå til.

Hvad angår præsteansættelse er jeg i eet og alt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen. Der er forskellige andre ting, der kunne drages frem, men det vil jeg hellere vente med til det kommende udvalg, i hvilket der jo bliver meget at tale sammen om. Jeg tænker her på bestemmelsen om, at $\frac{3}{4}$ af de afgivne stemmer er afgørende, præsternes bytten gårde, mindretallets ret og endnu mere.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg gerne går med til en drøftelse af hele lovforslaget og gerne ser, at i alt fald de hovedlinier i det foreliggende lovforslag om ændringer i menighedsrådsloven, jeg her har nævnt, bliver til virkelighed.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Det bekræftes af denne debat, hvad vi alle ved, at når man rører ved den slags spørgsmål,

er der mange afvigende meninger og overordentlig mange hensyn at tage. Vi i kirkeministeriet har været ganske klar over, at dette lovforslag i høj grad ville kalde mange forskellige anskuelser frem om, hvordan man skal løse disse spørgsmål. Jeg takker imidlertid de forskellige ordførere for deres udtalelser, for selv om der var mange afvigende udtalelser om de enkelte spørgsmål, gik der alligevel gennem alle ordførelserne en dyb interesse for hele problemet og for de flestes vedkommende en virkelig vilje til at søge en løsning på de spørgsmål, der her er rejst.

Jeg vil gerne, således som jeg gjorde i min fremsættelsestale, koncentrere mig om de tre store spørgsmål, som jeg anser for de væsentligste, men vil først gøre nogle bemærkninger i anledning af de forskellige spørgsmål, der er stillet mig. Jeg er fuldkommen enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, når han trak linierne op således, at menighedsrådene må man ikke betragte som udelukkende værende en kirkelig, en åndelig institution. Der er — og det må man ikke glemme — både økonomiske og kirkelige opgaver at løse, og jeg synes netop, at denne forklaring på menighedsrådenes arbejde, deres hele funktion, passende kan være basis for den drøftelse, vi nu er inde i.

Det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit citerede nogle ord — jeg fik desværre ikke fat på, hvem de stammede fra — om, at når talen er om kirkelige forhold, skal man ikke forhaste sig. Jeg synes ærlig talt ikke, dette lovforslag kan siges at være så forhastet. Det ærede medlem måtte iøvrigt også indrømme, at revolutionerende var de forskellige forslag naturligvis ikke. Det tror jeg også er fuldkommen rigtigt. Det vil ingen kunne sige; ingen kan påstå, at vi går på tværs af alt muligt, eller at vi har forhastet os med de forslag, der her er stillet. Jeg tror også, at vi netop derfor vil kunne vente at nå et resultat.

Det ærede medlem hr. Fibiger ville mene, at menighedsrådene ikke alene burde afgive den erklæring, der nu er tale om, men for at understrege den særlige karakter af menighedsrådenes arbejde burde man have en sådan ordning, at de valgte menighedsråd en af de første søndage efter valget fremstilledes i kirken og på den måde gav en slags bekræftelse på, at de ville gå ind i arbejdet på rette vis. Jeg tror ærlig talt ikke, man skal skærpe formaliteterne, jeg tror ikke, man vinder noget derved. Jeg tror ikke, kirkens interesser vinder ved, at man på den måde søger at skabe yderligere